

ningen, om at tage denne for sig, saa ville De deri, synes det mig, tillige finde overveiende Grunde, som tale imod det ærede Udvalgs Indstillingen.

Ordf. Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om Betænkningens Affattelse, som jeg ikke videre skal gaae ind paa, fordi jeg sjældent har hørt, at selve Stilen har været underkastet nogen særlig Kritik, og det desuden ikke tilfalder mig at omtale dette, da jeg ikke er Ordfører. Med Hensyn til den anden Bemærkning af ham, nemlig det Hensyn, man burde tage til ikke uden en streng Nødvendighed at forandre Love, der vare komne fra det andet Thing, da glædede det mig meget at høre en saadan Udtalelse fra hans Mund, idet jeg vil antage, at der ved foresaldende Leilighed oftere vil være Anledning til at tage Hensyn til den ogsaa fra hans Side. Det, jeg egentlig vilde tillade mig at gjøre opmærksom paa, var en Ytring af det ærede Medlem om, at Sagen stillede sig værre med Hensyn til Sundhedsforholdene efter vore Forslag, end dersom vi vedtoge Loven saaledes, som den oprindelig var foreslaaet. Baaede ved denne Lovs 1ste Behandling og ved Behandlingen af Loven af 29de December 1862 har det flere Gange været udtalt, at det kunde være tvivlsomt, om man overhovedet skulde vedblive med at lade de Sundhedsvedtægter, der vare oprettede efter Loven af 12te Januar 1858, blive i Kraft, og navnlig blev der ved Loven af 1862 indsat en Bestemmelse, som bemyndigede vedkommende Districter til ligesvem at vedtage, at de Sundhedsvedtægter, som vare affattede i Henhold til den tidligere Lov, skulde ophæves. Det vilde nu aabenbart, efter den Stemning, der fra flere Sider har gjort sig gjældende, føre til, at Loven af 1858 efterhaanden heelt vilde falde bort, idet der nemlig stadig fandt Afgang Sted i Antallet af Sundhedsvedtægter, hvorimod Leilighed til Tilgang, naar man kunde ønske saadanne, var betydelig besværligere end Leiligheden til Afgang. Naar man nemlig efter den tidligere Bestemmelse igjen vilde have Sundhedsvedtægter indførte, saa var det jo Meningen, at den samme besværligere Omvei-

skulde følges, som er bestemt i § 1 af Loven af 12te Januar 1858; selv om det ikke var Andet end en virkelig tidligere bestaaende Sundhedsvedtægt i det paagjældende District, som man havde ophævet, og senere fortrudt, at man havde hævet, og derfor vilde indføre igjen, — saa skulde alligevel den Fremgangsmaade, som i den første Lov er foreskrevet, anvendes. Det synes mig nu virkelig, at det, vi her foreslaae, er en Forbedring, idet et District, der har besluttet, at Sundhedsvedtægterne, der skulde ophæves, derved erholder Leilighed til med større Letthed end tidligere igjen at kunne indføre dem, naar det finder det hensigtsmæssigt, og at man, forsaavidt man virkelig har nogen Interesse for, at Sundhedsvedtægter skulde bestaae i Landet — hvad jeg for mit Vedkommende har, og hvad den ærede sidste Taler ogsaa synes af have — ikke skal gjøre det besværligt at gjøre om igjen, hvad man muligt har gjort i et Dieblit, og som man ikke vel har betænkt. Dette er egentlig Hovedforandringen, der gjøres ved de Endringer, som Udvalget foreslaaer. Dernæst foreslaaes der en anden Forandring, som egentlig følger ganske naturligt af denne Tanke, nemlig at man ogsaa udgaaer den stadig hvert 5te Aar igjenkommende Virksomhed fra Rigsdagens Side til at fornøye Sundhedsvedtægterne. Det kan ikke være Andet, end at det er temmelig overflødig, at man, efterat man nu har vedtaget Loven af 1858 og senere fornøyet den i 1863, og efterat man nu atter 5 Aar efter behandler denne Gjenstand, fremdeles skulde vedblive med kun at behandle Sagen som Prøve, saaledes at man atter om 5 Aar skulde fornøye Loven. Det har man undgaaet ved at sige, at Loven nu gjøres til en fast Lov, saaledes at Sundhedsvedtægterne blive bestaaende i de Districter, hvor man ønsker dem, og at man derimod kunde ophæve dem, hvor man ikke ønsker dem. Jeg kan derfor ikke Andet end sige, at jeg ikke finder, at det ærede Medlem har Ret, naar han mener, at der her ved Udvalgets Forslag er fleet nogen Skade for Sundhedsvedtægtsinstitutionen, men derimod er der gjort ikke saa Lidt til en friere Bestemmelsesret for de enkelte Districter, ikke alene i negativ, men ogsaa i positiv Retning, og det kan ikke fortjene Da-